

گزارش مورد : همانژیوم طحالی بزرگ و علامت دار

دکتر سپیده حق ازلی^{*}، دکتر عبدالصمد غراوی^{**}، دکتر علی باستانی^{**}، دکتر تینا شوشتری زاده^{***}

^{*} فوق تخصص گوارش بالغین

^{**} دستیار داخلی، دانشگاه علوم پزشکی قزوین

^{***} متخصص آسیب شناسی، استادیار دانشگاه علوم پزشکی ایران

چکیده

زمینه یا سابقه

تومورهای عروقی شایعترین تومورهای اولیه طحال هستند که انواع خوش خیم یا بدخیم دارند. یکی از انواع این تومورها همانژیوم است که جزء تومورهای عروقی طحال و خوش خیم است. همانژیوم سیر کند دارد و اندازه های بزرگ آن نادر است. این تومور در اغلب موارد بدون علامت است و بیشتر به صورت اتفاقی در زمان رادیوگرافی، لاپاراتومی یا اتوپسی دیده می شود.

شرح مورد

بیمار خانم جوانی با علائم تهوع، استفراغ، خونریزی از بینی و بزرگی شدید طحال بستری شد. در بررسیهای رادیوگرافیک همانژیوم طحالی مطرح گردید پس از اسپلنکتومی و بررسی یافته های آسیب شناسی، تشخیص مورد تأیید قرار گرفت. علائم آزمایشگاهی و بالینی بیمار پس از جراحی بهبود یافت.

نتیجه گیری

به نظر میرسد توده های طحالی گرچه ناشایع هستند، اما بررسی و پیگیری بالینی، آزمایشگاهی و رادیوگرافیک بیماران می تواند راهگشای تشخیص درست باشد. در بیماران علامت دار، با توجه به خطر بالای بیوپسی سوزنی از ضایعات طحالی، طحال برداری می تواند پایان بخش شک تشخیصی و علائم و نشانه های بیماری باشد.

کلیدواژه: همانژیوم، اسپلنومگالی، نئوپلاسم عروقی

گوارش / دوره ۱۳، بهار ۱۳۸۷، ۳۵ - ۳۸

زمینه یا سابقه

تومورهای عروقی شایعترین تومورهای اولیه طحال هستند که انواع خوش خیم یا بدخیم دارند. یکی از انواع این تومورها همانژیوم است که گاهی به صورت اتفاقی در زمان طحال برداری به علل دیگر تشخیص داده

نویسنده مسئول: تهران، خیابان کارگر شمالی، بیمارستان دکتر شریعتی،

مرکز تحقیقات گوارش و کبد

تلفن و نمابر: ۸۸۲۲۰۰۲۶

آدرس الکترونیکی: sephagh@ams.ac.ir

تاریخ دریافت: ۸۷/۲/۴ تاریخ اصلاح نهایی: ۸۷/۳/۴

تاریخ پذیرش: ۸۷/۴/۷

می شود. (۱)

شایعترین تومورهای خوش خیم طحال لنفانژیوم و همانژیوم هستند. این تومورها اکثراً به طور اتفاقی در حین بررسیهای رادیوگرافی، لاپاراتومی یا اتوپسی یافت می شوند. (۲)

شیوع همانژیوم در اتوپسی بین ۰/۳ تا ۱/۴٪ می باشد و بیشتر در بالغین و در سنین بین ۳۰ تا ۵۰ سالگی یافت می شود. سیر رشد همانژیوم به طور معمول کند است. نشانه ها و عوارض این بیماری نیز بروز دیررسی دارند. در بسیاری از موارد نیز بیماران بدون علامت هستند. (۳)

همانژیوم طحالی به صورت علامت دار، با اندازه بزرگ و با رشد نسبتاً سریع، یافته کمتر شایعی است که در بیمار ذیل در سن ۲۲ سالگی و با رشد نسبتاً بارز دیده شده است.